

SVENSK MUSIKTIDNING

Nr 3.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 2 Febr. 1903.

Expedition: Vallingatan 11.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspolis 20 öre pr petitrad.

23:e Årg.

Camille Saint-Saëns.

Uppdragandet på vår operascen af »Simson och Delila», Saint-Saëns' förnämsta, mest bekanta opera, ger oss anledning att jämte redogörelse för textinnehållet i densamma äfvenledes i detta nummer införa tonsättarens bild med en kort biografisk teckning. För något mer än fem år sedan, i augusti 1897, hade vi här i hufvudstaden tillfälle att göra personlig bekantskap med den berömda franske tonkonstnären, då han under en verkligt »fransysk visit» gästade här ett par dagar, dirigerande två konserter på vår provisoriska opera å Blasieholmen med program af blott egna kompositioner. Bland dem fick man då höra af musiken i »Samson et Dalila» »Air de ballet» och en aria, sjungen af fru Jungstedt. Det är gifvet att många af mästarens verk redan långt förut voro kända här. Af hans orkesterverk hade redan ett par decennier förut den genialiska »Danse macabre» spelats på Aug. Meissners populära konserter i Berns' salong, bland andra sådana som man här förut lärt känna äro den vackra algeriska sviten »Une nuit à Blida», »Le rouet d'Omphale», »Phaëton» och »Marche heroïque»; kantaterna »Syndfloden» samt »Lyran och harpan» ha uppförts här, af musikföreningarna, pianokonserter och kammarmusik etc. af honom ha då och då stått på våra konsertprogram. Äfven såsom kompositör för scenen är Saint-Saëns här introducerad genom operan »Fryne» som

för nio år sedan uppfördes här å k. operan.

CHARLES CAMILLE SAINT-SAËNS är född i Paris den 9 okt 1835. Knappt tvåårig, försökte han sig på pianospelet och som femåring hade han redan komponerat lyckade valser. Sju år gammal fick han i konservatoriet Stamaty till lärare och utbildades där sedan af Benoist i orgelspelning, af Halévy, Reber och Gounod i komposition.

År 1846 uppträdde han först offentligt som »underbarn» på konserter i Paris, spelande de svåraste stycken utantill. Redan 1852 hade han färdig sin första symfoni (Ess-dur, op. 2), som väckte stort bifall. År 1855 blef Saint-

Saëns organist vid S:t Merry och 1858 vid Madelaine-kyrkan, från hvilken befattnings han tog afsked 1877, sedan egnande sin tid åt konsertresor och komposition. Hans produktivitet har varit ganska stor och hans kompositioner uppgå väl nu till bortåt 100 större och mindre verk, däraf komiska enaktsoperan »La princesse jaune» (1872), de stora operorna »Le timbre d'argent», »Samson et Dalila» (först uppförd i Weimar 1877; 1897 i Paris för 100:de gången), »Etienne Marcel» (1879), »Henri VIII» (1883), »Ascanio» (1890 på Stora operan) och den komiska tvåaktsoperan »Phryne» (1893). Vidare flera större kantater och kyrkliga verk; af instrumentala kompositioner:

Orkester-suite, op. 49; tre symfonier (i ess-dur, op. 2; A moll, op. 55; C moll, op. 78); de symfoniska dikterna »Le rouet d'Omphale», »Phaëton», »Danse macabre» och »La jeunesse d'Hercule» etc. samt »Marche heroïque»; fem pianokonserter (i D dur, G moll, mest spelad, Ess dur, C moll och F dur; tre violinkonserter (i C dur, op. 20, C dur, op. 58, och H moll. op. 61), flera saker för violin och orkester, såsom den bekanta »Introduction et Rondo capriccioso», »La jota aragonesa» etc.; violoncellkonserter i A moll, op. 33; pianoquintett, A moll, pianokvartett, B dur, pianotrio, F dur; sonater och åtskilliga pianokompositioner för fyra och två händer, vokal- och -orgelsaker, transkriptioner af Bach- och Beethovenkompositioner m. m. Förutom dessa förteckningen tillhörande verk ha vi funnit af honom några saker för piano, två- och fyrehändiga, det sista oss bekanta (opus 96) »Caprice

Camille Saint-Saëns.

arabe» för två pianon à quatre mains, »Pas redoublé» för två händer, (op. 86), »Scherzo» pour deux pianos à quatre mains (op. 87) och »Sara-bande Rigaudon» (op. 93) arrangé à quatre mains.

Då det kan vara af intresse att erinra sig hvad Saint-Saëns framförde här på sina konserter vilja vi här omnämna deras program. Första konserten upptog »Marche du Synode» ur operan »Henri VIII», »Le rouet d'Omphale», ur »Samson et Dalila»: Air de ballet, a) Danse des pretresse och b) Bacchanal, Pianokonsert G moll, (spelad af fröken Hvass), »Danse macabre» och »Suite algerienne»; andra konserten: »Marche heroïque», »Phaëton», Aria ur »Samson et Dalila», Airs de ballet ur »Ascanio», »La jeunesse d'Hercule» och Amoll-symfoni.

Af Saint-Saëns' senaste verk ha vi att omnämna såsom det största hans opera »Les barbares», uppförd på Stora Operan i Paris 1901. På den öppna arenateatern i Beziers, där den rike och konstläskande borgaren Castelbon des Beauxhostes efter beställning hos diktare och komponister låter uppföra musikdramer, utfördes under sommaren 1898 en sådan, vid namn »Dejanire» med musik af Saint-Saëns, och förra sommaren gafs där ett annat liknande verk af honom, »Parysatis», som säges ha vunnit mycket bifall af publiken i denna 10,000 personer rymmande lokal. Med stor framgång uppfördes 1896 i Lyon en balett af honom, »Javotte», som nyligen uppförts i Berlin, och där blifvit väl bedömd i musikaliskt hänseende. För närvarande vistas Saint-Saëns i Egypten. För hvarje år uppsöker han nämligen af hälsoskäl sydligare klimat.

Saint-Saëns är, som bekant, utmärkt orgel- och pianospelare. Orkestern behandlar han med stor virtuositet, åstadkommande de finaste färgskiftningar och den skönaste klangverkan.

Vi vilja till den franske mästarens karaktäristik avsluta denna uppsats med några ord af den ansedde Wiener-kritikern Hanslick, som yttrar sig sålunda om honom:

»Saint-Saëns' kompositioner låta oss se, hur de tyska mästarnes ande afspelas i en talangfull fransmans hufvud. Parisare till härkomst och hela sitt väsen står dock Saint-Saëns under direkt inflytande af tysk musik. Beethoven och Mendelssohn, Schumann och Brahms, ja Bach och Händel klinga i hans verk; ej efteradt utan assimileradt hos en själfständigt producerande talang, tillhörig en lifligare nation, ett sydligare himmelsstreck. Med hela arsenalen af harmoniska och kontrapunktiska kunskaper gör Saint-Saëns dem aldrig gällande på bekostnad af smak och behag.»

Simson och Delila.

Opera i 3 akter af *Ferdinand Lemaire*.
Musiken af *Camille Saint-Saëns*.

Textinnehåll.

Personerna i denna opera, som nu för första gången uppföres i vårt land på kungl. teatern, äro följande: Delila (mezzosopran), Simson (tenor), Dagon's öfverste präst (baryton), Abimelek, satrap i Gassa (1:a bas), en budbärare från filisteerna (tenor), en gammal hebré (2:a bas), första Filisteer (tenor), andra Filisteer (bas). — Operan uppfördes allra först i Weimar 1877.

Första akten: Efter ett kort förspel uppstämmer en kör af hebreiska män och kvinnor bakom ridån en bön till Israels Gud om befrielse och att hans vrede måtte blikas af deras tårar. Då ridån går upp ser man hebreiska män och kvinnor samlade på en plats i Gassa utanför portalen till guden Dagon's tempel. Deras åtbörder röja sorg och förtviflan, kören fortfar att anropa Herren om räddning för hans folk från fienden som förhärjar deras land och vanhelgar hans altaren. Simson träder fram, uppmanande dem att stilla sin klagan, sägande att stunden som bringar räddning är nära, hvar på folket dock tviflar. Då Simson förebrår dem att de lasta sin Gud fatta de mod och tycka sig finna att Herrens anda kommit öfver honom. Abimelek inträder med krigare och följeslagare. Han far ut i stränghet mot hebreerna. »Hvad hjälper er att klaga; den Gud I anropen är döf för edra böner», utropar han; »I ären vigda åt slafveriet, kunnen I väl förlikna eder Gud med Dagon, den högste guden?» Simson svarar honom i vredesmod: »Du hädar våra fäders Gud, men darra! Den tid är nära, då Guds vrede skall drabba dig för din fräckhet.» Hebreernas kör uppstämmer en lofsång, yttrande sitt hopp om hjälp af Israels Gud. Abimelek drager sitt svärd för att nedstötta Simson, men denne rycker svärdet ur hans hand och slår honom till jorden. Då de filisteiska krigarne skynda Abimelek till hjälp, drifver han dem med svärdet tillbaka och aflägsnar sig med de segrande hebreerna.

Portarne till Dagon's tempel öppna sig och gudens öfverstepräst visar sig, omgifven af talrika präster och tempeltjänare. Han stiger ned och stannar framför den döde Abimelek, under det filisteerna vörtnadsfullt draga sig tillbaka. »Hvad ser jag?» utropar han; »Abimelek mördad af slavar, och I låten dem fly!» Han uppmanar därpå filisteerna att gripa till vapen och hämnas deras herres död. Nu inträder en filisteisk budbärare, förkunnande att hebreerna, anförda af Simson, upprest sig och förhärjat deras fält.

Filisteerna förskräckas och vilja rädda sig med att fly till bergen; öfversteprästen uttalar sin förbannelse öfver Israel och Simson. Filisteerna nödgas öfversteprästen att fly med sig och aflägsna sig, medtagande den döde Abimelek. Hebreiska kvinnor och gubbar inträda. Solen är nu fullt uppe. En gammal hebré uppstämmer en lofsång till Gud, som räddat sitt folk, och Simson inträder, följd af de segrande hebreerna.

Portarne till Dagon's tempel öppnas ånyo och Delila framträder, åtföljd af unga flickor och andra kvinnor, alla smyckade med blomsterkransar och bärande guirlander i händerna. En kör af dem prisar våren och kärleken, som manar till sång och dans. Delila vänder sig till Simson med de orden: »Helsad vare du, stolte krigare, som nu befriat ditt folk. Delila prisar hjältedådet, men äfven i kärleken vardt du segrare!» Hon inbjuder honom nu att följa henne till njutande af en festmåltid. Simson ber dock sin Gud om kraft att motstå det begär han känner att följa henne. En gammal hebré uppmanar honom att sluta örat till för hennes lockelser, som endast skulle bringa honom och dem alla i fördärfvet. De unga flickorna börja en pantomimisk dans. Simson, lidelsefullt upprörd, söker förgäfvast att slita sina blickar från Delilas förföriska ögonkast och åtbörder, där hon deltagar i dansen midt ibland flickorna. Delila fortfar att förklara honom sin kärlek, och den gamle varnar på nytt. Hon träder nu åter in i templet i det hon säger till Simson: »kommer du åter till mig, skall jag aldrig öfvergifva dig; o, komme snart denna sälla tid!» Simson, tjugad af hennes blickar, kämpar en hård strid med sin lidelse.

Andra akten: Dalen Sorek i Palestina. Till vänster är Delilas hus, omgifvet af yppiga blommor och slingerväxter. Natten har begynt och det mörknar småningom mer och mer. Efter ett förspel träder Delila fram och tager plats på en stenbänk, försjunken i tankar. Hon utbrister se dan: »Simson! Denna natt skall han komma och min list skall lyckas, min hämnd utkrävas till att försona våra gudar!» Hon anropar nu kärlekens bistånd härtill. Öfversteprästen inträder. Dagon, säger han, har skickat honom och låtit honom undgå alla faror under vägen. Delila hälsar honom vörtnadsfullt och förklarar sig villig att visa honom lydnad. Han klagar öfver sitt folks besegrande af hebreerna genom Simson. Honom, säger han, binder ett löfte, han är en utvald. Men jag vet att han kämpar med sin kärlek till dig. Utöfva nu din makt, så att han, värnlös, fången, tillhör oss denna natt, och jag betalar dig hvarje pris därför. Delila tillbaka-visar stolt all belöning; hennes hat

allena skall drifva henne att uppfylla hans bön. Visserligen har Simson, säger hon, tvenne gånger nekat att yppa för henne hemligheten med den makt som förlänar honom hans styrka, hur stark än hans kärlek till henne var, men denna natt känner hon sig viss på att nå sitt mål. Dagens bistånd utlofvas henne af öfversteprästen, som sedan lämnar henne.

Simson inträder, upprörd och med dröjande steg. »Jag ville fly från henne», utropar han, »men jag kan det icke.» Delila skyndar emot honom, Simson söker strida mot sin böjelse och ber henne vända sin blick ifrån honom; hon förklarar att kärlekens gud här skall vinna seger, medan Simson nedkallar öfver sig Guds dom, som han trotsar genom sin kärlek till henne. »Må hans blixst träffa mig här!» utropar han. Ett oväder närmar sig och utbryter mot slutet af kärlekscenen emellan dem. Då Simson slutligen öfvervinner sin lidelse utropar Delila: »Fege! Nu är det nog! jag föraktar dig, farväl!» hvar på hon skyndar in i sin boning. Ovädret fortfar att rasa. Simson sträcker upp händerna, anropande himlen om skydd, men störtar slutligen in i Delilas hus.

Filisteiska krigare inträda och smyga sig försiktigt fram till Delilas boning. Vid en häftigt åskknall sträcker sig Delila fram genom fönstret, ropande till sig filisteerna, hvarvid Simson utbrister: »Ha, förräderi!» Krigarne skynda till och intränga i huset.

Tredje akten, 1:a tablån. Ett fängelse i Gassa. Simson är belagd med kedjor, hans hår är afklippt, hans ögon utstungna. Simson anropar sin Gud om förbarmande i sitt svåra lidande. En kör af hebreer bakom scenen anklagar honom för att han har förrådt sina bröder, som satt allt sitt hopp till honom, förrådt dem för en kvinnas skull. Simson fortfar att anropa Gud om hjälp för sig och för Israels folk. Filisteiska krigare inträda och lossa hans fjättrar, hvarefter de föra honom med sig.

2:a tablån. Det inre af Dagens tempel. Framför gudens kolossala bild är ett offeraltare, hvartill trappor leda. I midten af templet äro två närstående marmorpelare, som stödja det hvälfda taket. Öfversteprästen står på en upphöjd plats, omgifven af förnåma filisteer och krigshöfdingar. Delila synes stående midt ibland unga flickor, blomstersmyckade och med dryckeskärl i händerna. En stor hop folk uppfyller tempelrummen. Dagen inbryter. En blandad kör prisar dagens inbrott; mörkret skall ej mer hindra festliga spel till firande af folkets glädje. En större balett uppföres nu. Simson införes därefter af en gosse. »Sen hit!» utropar öfversteprästen, »han närmar sig, Israels do-

mare, att krydda vår fest och förnöja edra blickar. Delila! skynda hit att kredensa honom bågaren, som skall tömmas dig till ära!» En kör hånar honom med att dricka honom till, i det han afsides klagar öfver sitt öde. Delila framträder nu, hånande honom med att påminna om hans kärlek till henne och de kyssar hon skänkt honom, en kärlek säger hon, som för henne endast tjänade att afkyla hennes hämnd och aflocka honom hans hemlighet. Öfversteprästen uppmanar honom att sjunga en sång och prisa den kärlek han vunnit. »Kan din Gud», säger han »ge dig din syn tillbaka, skall jag offra åt honom och erkänna hans höghet.» Simson svarar härtill: »Gud, du hör hur den lögnprofeten hädar ditt heliga namn; lyss till min bön och straffa den förmätne!» Folket hänskrattar och gycklar öfver hans vanmakt. Öfversteprästen uppmanar nu Delila att bringa Dagon ett offer till firande af hans seger öfver Jehova. Delila och öfversteprästen vända sig mot offeraltaret, stiga upp på dess trappsteg och fatta de heliga kärlen. En offereld upptändes på det blomstersmyckade altaret; dryckoffer slås öfver elden, som hastigt uppflymmar och sedan försvinner, till dess den höjer sig under tredje strofen af den hymn som nu i omvexlande duo (Delila och öfversteprästen) och kör uppstämmer med böner till guden. Därefter befäller öfversteprästen att »till värdigt firande af segern» föra Simson till Dagens altare för att han där skall knäböja och bringa guden ett offer. Simson yttrar då för sig: »Herre, stunden är kommen, öfvergif mig icke!» Han tillsäger nu gossen, som är hans ledare, att föra honom till de båda marmorpelarne, under det kören fortsätter sin hymn. Simson har emellertid omfattat pelarne och försökt att skaka dem. »Starke Gud», utropar han, »förbarma dig öfver mig, som bländats af de brottsliga; Herre, förlåna mig nådigast kraft att blifva din hämnare och inviga detta folk åt döden!» Han bryter nu af pelarne och templet störtar samman under folkets verop.

Ny-rysk salongsmusik.

II.

En framstående yngre konstnär, elev af Petersburgs konservatorium, hvilans pianokompositioner kunna rekommenderas, är Anton Arensky (f. 1861 i Novgorod, kompositions lärare vid Moskva-konservatoriet). Lärjunge af Rimsky-Korsakow visar han i sina verk stort inflytande af Chopin. Detta gäller i synnerhet om hans pianokon-

sert, briljant och af fin faktur. Bland hans pianosaker må framhållas de af Ad. Ruthardt (förl. Hug & C:o) för undervisningen bearbetade styckena *Basso ostinato*, *Péons*, *Consolation* och *Valse*. Af de hos Bosworth utkomna *Esquisses* op. 24 är n:o 2 en välklingande etyd. Af Arensky känner man också kammarmusik, såsom *Pianotrio* D-moll och Stråkkvartetter. — Af Anatole Liadow (f. 1855) har man *Intermezzi* och *Préludes*, som gjort sig bemärkta såsom föredragsstycken och lämpliga för undervisningen äfvensom *3 Marceau de ballet* op. 52, anslående små salongsstycken. — En alldeles särskild uppmärksamhet förtjänar S. Rachmaninoff (af hvars pianokompositioner några äfven utgifvits af Ruthardt). Hans *Prélude*, op. 3 n:o 2, här bekant från Leon. Borwicks konserterande, är ett rätt svårt men mäktigt verkande stycke med harmoniskt intressanta ackordföljder i intressant stegring mot slutet. Äfven en *Valse* af honom är ett vackert och elegant salongsstycke. Vidare har man af honom en sångbar *Serenade* och en ej så lätt *Elegie*, som dock lönar mödan att instudera. Af hans op. 10 må påpekas fjärde stycket: *Mélodi* och femte, den något bisarra *Humoresque*. Modulationerna i det originella temat stödja sig, som ofta är fallet i den ryska folkmusiken, på de gamla kyrkotonarterna, som ännu i dag bibehållit sig i den slaviska folkvisan. Rachmaninoffs 2:a *Pianokonserter* är ett märkligt verk liksom hans 2:a *Suite för 2 pianon* (Marsch, Valse, Romans, Tarantella). — Den som har särskildt intresse för slavisk musik bör göra bekantskap med den ryska byscenen *A la Russe* af Edv. Naprawnik (f. 1839 nära Königgrätz), som ehuru böhmare kan räknas till de ryska komponisterna; sedan 1869 kapellmästare vid ryska operan i Petersburg. Han är för öfrigt bekant genom andra pianokompositioner, kammarmusik och operor. — Af helt annan art är Génari Karganoff. Denne är tonlyriker, och hans små poetiska stycken framstå med intagande melodi och harmoni, ehuru ej mycket egenartade. Af hans *Miniatures* (op. 10) utmärka sig det om Schumann och Jensen påminnande melodiska stycket *Souvenir* och det i dialogisk form hållna *Reproche*. Bland tolf stycken i *Album lyrique* kunna det första, *Adieu* (B-moll), och det elfte, *Berceuse* (D-moll), rekommenderas till alla vänner af en fin tonpoesi. I *Aquarelles, cinq pièces* op. 22 må den lätta och behagliga *Au crépuscule* beaktas. Såsom ett elegant salongsstycke af icke så vanlig uppfinning är slutligen att rekommendera hans *Valse Caprice* op. 16. (K:s kompositioner äro äfven utgifna af Rahter.) (Forts.)

Musikbref från England.

Newcastle on Tyne januari 1903.

Då Mr Robert Newman, som har förlorat öfver 300,000 kronor på sina orkesterkonserter i Queens Hall, London, för en tid sedan nödgades göra cession, så var det helt nära att den superba orkestern, som under flera år spelat med sådan eclat i Queens Hall, skulle upplösas för alltid. Lyckligtvis kom en rik engelsman som en räddande ängel och öfvertog Mr. Newmans affär. Ett konsertbolag bildades under benämningen »Queens Hall Orchestra, limited», och på så sätt ha konserterna fortgått under höstmånaderna. Emellertid har bolaget haft flera svårigheter att bekämpa, ej den minsta, att den populära orkesterdirigenten Mr Henry Wood insjuknade och tills nära julen varit urståndsatt att återtaga dirigentskapet. Flera utländska och engelska musiker ha varit engagerade att anförda konserterna, men icke ens lejonet bland de engelska tonsättarna, d:r Elgar, har lyckats att på ett tillfredsställande sätt ersätta Mr Henry Woods plats. Emellertid ha konserternas antal så förringats att i stället för åtta, det nu ges endast en i veckan.

Sedan den 1:sta januari herskar Mr Sousa, den ryktbare amerikanske dirigenten, och hans orkester enväldigt i Queens Hall, där de dagligen ge konserter för fulla hus. Mr Sousa, som är kung Edwards gunstling, har med nådig tillåtelse komponerat och tillägnat hans majestät »Imperial Edward Marsch», som spelas på alla Sousas konserter.

I Kväll ger han en stor konsert i Queens Hall, då endast engelska tonsättares verk komma att utföras, ibland annat för orkester Arthur Sullivans ouvertur »Di Ballo»; Fred. Cowens suite, »The Fairy Land»; Germans »Bourrée and Gigue» samt d:r Elgars »Serenade Lyrique» och »Military Marsch», »Pomp and Circumstance».

Den som lefvat länge med i den engelska musikvärlden känner väl till huru under olika perioder en eller annan utländsk tonsättare varit så till sägandes dagens hjälte. Hans namn är på allas läppar; hans musik spelas öfverallt tack vare företagsamma musikfirmor, pressen höjer honom till skyarne, och så fortgår det för en längre eller kortare tid, tills han undantränges af en ny favorit. Herr Richard Strauss har helt hastigt nu kommit på modet och hans kompositioner utföras med lifligt bifall på konserter i London och de större provinsstäderna, likväl ej utan opposition från musikalskare, som föredraga melodifager musik i stället för larm och skärande dissonanser. En storartad »Strauss Festival», därvid endast ton-

sättarens kompositioner ges, kommer att ega rum i St. James Hall, London, under den 3:dje 4:de 5:te och 9:de juni. En orkester af 107 man från Amsterdam kommer att medverka under Richard Strauss' och kapellmästare Wilhelm Mangelbergs dirigentskap.

På inbjudning af flera framstående amerikanska musiker reser Sir Alex. Mackenzie den 17:de mars till Förenta Staterna, Amerika, för att under en 6 veckors tourné dirigera konserter, därvid endast engelska kompositioner komma att utföras.

A propos engelska tonsättare och deras verk, så anser jag det lämpligt att genom Svensk Musiktidning låta vederbörande i Stockholm veta att det väckt förvåning i den engelska musikvärlden att aldrig några engelska kompositioner ges på konserterna i Sveriges hufvudstad. Äfven redaktören af London Musical Times, som i januarihäftet omnämner att en ny konsertförening bildats i Stockholm med herr Tor Aulin som dirigent, förundrar sig öfver, att bland de många tonsättares namn, hvars verk skola utföras vid dessa konserter, ej finna ett enda engelskt. — Följande engelska orkesterkompositioner äro väl värda att göra bekantskap med.

D:r Elgars »Thema with Variations», ouvertur »Cockaigne», »Prelude and Angel's Farewell from Gerontius», och hans vackra »Salut D'Amour» för stråkorkester.

Sir Stanfords »Irish Symphony» i F moll.

Sir Alex. Markenbies Suite »London Day by day», och hans overture »Cricket on the Hearth».

Fred. Cowens ouvertur »The Butterfly's Ball», och Interlude från »The Sleeping Beauty».

Edv. Germans »3 English dances» from Henry VIII, och hans »Gipsy Suite».

Sullivans ouvertur »Di Ballo». —

Lady Hallé, som under ett par månader har biträdt den firade sångerskan Madame Albani, på hennes långa konserttur i England och Skotland, uppträdde nyligen på en konsert i Newcastle Towns Hall. Hennes spel är fortfarande så vackert och själfvullt, att ehuru hon har många yngre kvinnliga rivaler, hon är fortfarande drottningen bland dem.

A propos ryktbara violinvirtuoser, som uppträda i England, så är den unge bömiska violinisten Jan Kubelik onekligen den populäraste och mest framstående. — Han fångslar alltid sin publik med sin underbart rena och sångbara ton, sin öfverdådiga teknik; det existerar ej mera några svårigheter för honom att öfvervinna. Hans fiol är en äkta Stradivarius, som en rik engelsk dam, och stor beundrarinna af Kubeliks konstnärskap, köpte för 36,000 kronor och gaf honom till present. —

Då Kubelik för en tid sedan konserterade i Newcastle Towns Hall hade jag nöjet att sammanträffa med honom. Under samtalets lopp uttryckte han en liflig önskan att få tillfälle att uppträda i Stockholm och spela för kung Oscar, »Europas mest musikaliske monark». Kubelik spelar ofta norska tonsättares musik. Jag hörde honom spela med charme och musikalisk sympati Griegs karaktäristiska sonat för violin och piano i C moll, op 45. Både Kubelik och pianisten, herr Backhaus, spelade vackert utantill.

Den välkände norsk-svenske fiolspelaren Frederik Frederiksen, som är bosatt i London, har nyligen etablerat ett violininstitut, hvari eleverna komma helt och hållet att undervisas enligt mons. Emile Saurets metod, som han har utgivit i sin violinskola, »Gradus ad Parnassum», ett stort verk på 4 häften. Mons. Sauret, som är fortfarande lärare i fiolspelning vid »The Royal Academy of music» i London, har dessutom åtagit sig att vid terminafslutningarna examinera skolans elever. Under sådant beskydd bör ju herr Frederiksens företag lyckas, ehuru det redan existerar mångfaldiga musik-skolor och instituter i Englands hufvudstad.

Hildegard Verner.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Jan. 16 WEBER: *Friskytten* (Agatha, Anna: frk Berg, fru Hellström; Otto: Max, Kasper, Kuno, eremiten, Kilian: hrr Lundqvist, Malm, Södergren, Söderman, Vallgren, Ericson). — 17, 24, 31 MÉHUL: *Josef i Egypten* (Benjamin: fru Jungstedt; Jacob, Josef, Utobal: hrr Lundqvist, Malm, Vallgren; Ruben, Simeon, Naphtali, Dan, Levi, Isaschar, Juda, Sebulon, Gad, Asser; höfvitsmannen: hrr Södergren, Nyblom, Nordqvist, Söderman, Sjöman, Bröderman, Lundmark, Ericson, Henrikson, Mandahl, Grafström); Ballett: *Pas des guirlandes*. — 18 *Vermålingarne* (matiné); MOZART: *Figaros bröllop* (Grefven: hr Forsell, gäst; Figaro: hr Stiebel, deb., Bazil, Antonio: hrr Henrikson, Grafström). — 19, 21 DONIZETTI: *Leonora* (Leonora de Guzman: fru Julia Claussen-Ohlsson, 1:a deb.; Inez: frk Hulting; Alfonso XI: hr Forsell, gäst; Fernando, Balthazar, don Gaspar: hrr Ödmann, Södergren, Ericson). — 20 W. STENHAMMAR: *Gillet på Solhaug*. — 22, 27 *Vermålingarne*. — 23 THOMAS: *Mignon* (Mignon, Philine, Fredrik: fru Hellström, Bartels, frk Edström; Wilh. Meister, Lothario, Laertes, Jarno: hrr Ödmann, Vallgren, Mandahl, Grafström). — 25 *Konsertmatiné*. H. ALFVÉN: 1 Symfoni N:o 2, D-dur, op. 11; 2 »Klockorna», dikt af Frith. Holmgren, för baryton (hr Forsell) och ork., op. 13; 3 »Nyårskantat», dikt af E. A. Karlfeldt, för solo (frk. Svärdröm) kör och ork., op. 12. Dirigent: komponisten; kl 7,30. R. WAGNER: *Den flygande Holländaren* (Senta, Marit: fru Lindberg, Strandberg; Holländaren: hr Forsell, gäst; Daland, Eric, styrmannen: hr Södergren, Nyblom, Nordqvist). — 26 GOUNOD: *Romeo och Julia* (Julia, Stefano: fru Hellström, frk Lindegren; Romeo: hr Ödmann). — 28, 1 Febr. VERDI: *Trubaduren* (Azucena: fru Mandahl, 2:a deb., Leonora,

Inez: fru Östberg, frk Hulting; greffe Luna: hrj Forsell, gäst; Manrico, Fernando, Ruiz: hrr Nyblom, Södermann, Ericson). — 29 BIZET: *Carmen* (300:de gången). — 30. WAGNER: *Tannhäuser* (Wolfram: hr Forsell, gäst).

Vasa-teatern. Jan. 16—Febr. 1 J. STRAUSS: *Wienerblod*. — 18, 25 *Nerkingarne* (matiné).

Olympia-teatern. Jan. 22 OFFENBACH: *Tjufskyttnar*. — 25 Febr. 1 *Clairette i dragonlågnet*. Vaudeville-operett i 3 akter af Raymond och Mars, Musiken af VICTOR ROGER.

Musikal. akademien. Jan. 17 *Romansafon* af FRANZ NAVAL. Ackomp.: hr John G. Jacobson. — 24 *Populär visafon* af fru ANNA NORRIE. Ackomp.: frk Marg. Paetz. — 27 KONCERTFÖRENINGENS 3:e konsert. Solist: hr Sven Nyblom. Dirigent: hr Tor Aulin. 1 Beethoven: Symfoni n:o 7, A-dur; 2 J. S. Bach: Konsert, F-dur, för violin, flöjt, oboe och 2 trumpeter med orkester (Brandenburg-konserten n:o 2), bearbetn. af Felix Mottl; 3 Wagner: a) Huldigungsmarsch; b) Siegfrieds smidessång ur »Siegfried»; c) Förspel till »Mästersångarne i Nürnberg».

Vetenskapsakademien. Jan. 20. *Vis-afton* af fru ANNA NORRIE, ackomp.: frk M. Paetz. — 30 SVEN SCHOLANDER: Bellman-Sehlstedt-Fröding-afton.

Herr Forsell har, såsom ofvan synes, fortsatt sitt gästspel på operan, hvars repertoar ännu icke företer några nyheter men i denna månad kommer att ökas med »Simson och Delila». Med Méhuls »Josef» och en balett af elever ha billighetsföreställningar för barn anordnats. En ny debutant, fru Julia Claussen-Ohlsson, har framträtt såsom Leonora i Donizettis opera med detta namn och väckt uppmärksamhet genom en god och omfångsrik mezzosopran. Vi skola efter en andra debut närmare omnämna denna sängerska, som då i den dramatiska framställningen torde ha vunnit mera ledighet. En annan debutant med liknande röst, fru Mandahl, har haft sin andra debutroll såsom Azucena och detta med afgjord framgång, hvartill ock större scenvana bidragit. Den ypperliga rösten kommer väl att för egalisering och koncis tonbildning ytterligare odlas. Om »Carmens» jubileum på vår operascen nämnes här längre fram i dagens nummer. — Hr Hugo Alfvéns kompositionskonsert var en succès för den unge begåfvade tonsättaren, som denna gång framförde förut gifna nummer, börjande med den stora D-dur-symfonien. Detta är ett verkligt genialiskt verk med melodisk uppfinning, klangskön och färgrik instrumentation. Dess särskilda satser ha vi ej nu utrymme att analysera. Vi kunna emellertid ej frångå den åsikten, att symfonien ej synes oss definitivt byggd på den i finalen inlagda allbekanta begravningspsalmen för att motivera inflickandet af denna i en symfoni. En stämning af så individuellt sorgväckande slag, som denna psalm framkallar, synes oss för mycket kontrastera mot såväl ett sådant musikverk som lokalen för utförande därpå. En helt annan sak är det med en hymn sådan som t. ex. »Vår Gud är oss en väldig borg», använd, som

bekant, både i symfoni och opera. Programmets andra nummer, kantaten »Klockorna», visar rik instrumental uppfinning, speciellt vid teckningen af klockornas klang genom ett par flyglar och slaginstrument. Herr Forsell sjöng mycket uttrycksfullt solot i denna, likasom äfven frk Svärdsströms sympatiska stämning och föredrag gjorde bästa verkan i kantaten, som skrefs till nyårsdagen 1900. Herr Alfvén dirigerade själf och gjorde därmed en debut, som i afseende på lugn och precision var verkligt förtjänstfull.

Konsertföreningens 3:e konsert hade ett intressant program. Beethovens härliga A-dur-symfoni med det hänförande Allegrettot »Tonernas vågor» fick af den stora orkestern under hr Aulins ledning ett mästerligt utförande. Den följande konserten af Bach var i all sin enkla stil särdeles anslående. Också blef andantet mellan de båda allegrosatserna bisseradt. Solostämmorna i konserten utfördes konstnärligt af hrr M. Ahlberg (violin), V. Brandt (flöjt), G. Pegel (oboe), samt E. Willners och R. Brandes (trumpeter). Världigt och storslaget avslutades konserten med Wagners ståtliga »Huldigungsmarsch» (till kon. Ludwig II af Bayern). Sigfrieds smidesång ur »Siegfried», nu, likasom en gång förut, ypperligt föredragen af hr Sven Nyblom, samt slutligen förspel till »Mästersångarne». Af den fullsatta salongen hyllades dirigenten och de utförande med rikt bifall.

Hr Navál hade på sin afskedskonsert så talrika åhörare, att till och med estraden till en del var af dem upptagen. Såsom en ny favorit hos vår musikpublik är det gifvet att han hugnades med rikligt bifall. Hans konstnärliga röstbehandling och äfven vackra stämning kunna ock verka anslående. Programmet var denna gång något enformigt sentimentalt, hvarigenom hans, för öfrigt vackra, mezza voce väl mycket anlitades. Bäst lyckades han med Schuberts »Erstarrung», Rubinstein's »Thräne», Brahms' sänger, Botschaft, »Ein Wanderer» och »Ständchen», »Lockruf» af Rückauf, samt Massenets »Ouvre tes yeux bleus» och slutnumret scen och aria ur »Manon». I första numret, Walther's Preislied ur »Mästersångarne», föreföll sångaren indisponerad. För öfrigt sjöng han ytterligare sänger af Schubert, Pergolese och Jensen.

Muntrande sångsoaréer ha under senare hälften af januari erbjudits oss af fru Anna Norrie och hr Sven Scholander; fulltaligt auditorium själfskrifvet. Fru N. gaf två soaréer i Vetenskaps-, en i Musik-akademien, allt med frk. M. Paetz som ackompanjator. Den första soarén är förr här omnämnd; å den andra förekom en afdelning svenska folkvisor, en med finska sådana och till sist humoristiska sänger af Bellman, Halldén, Anna

M. Roos, Danne och till och med Mozart (»Gumman»). Å sista sjöngs i första afdelningarna svenska bekanta sänger af allvarigare och gladare natur, därpå äfven nu en slutafdelning i lättare komisk-burlesk stil. Hr Scholander sjöng först Bellmans-sånger, däribland för första gången Fredm. Ep. n:r 71, 73 och 67 samt Sång n:r 41; andra afdelningen upptog 4 dikter af El. Sehlstedt med melodier af Svän i Luthagen (hr Scholander); sist kom afdelningen Gustaf Fröding, med tre reciterade dikter och tre sänger med melodier af Svän i Luthagen. Gemytligaste stämning, lifligaste bifall och därpå följande extranummer karakteriserade denna soaré liksom fru Norries sångafon.

Musiknotiser

från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Verdis »Otello» är under inöfning och kommer vid denna repris Desdemona att återgifvas af fru Hellström, Otello af hr Nyblom och Jago af hr Forsell. Operans första uppförande här egde rum d. 27 maj 1890, då de ofvannämnda hufvudrollerna innehades af Frök. Oselio, samt hrr Ödmann och Lundquist. Frök. Jungstedt innehade Emilias och hr Lundmark Cassios roller, hrr Rundberg, Nygren, Grafström och Malmsjö de öfriga, af mindre betydighet. Operan gafs då till den 12 juni 8 gånger med rikt bifall och stor triumf särskildt för frk. Oselio och hr Ödmann äfvensom för hr Lundquist. D. 2 jan. 1896 gick den för 25:e gången öfver scenen, då frk. Selma Ek såsom gäst utförde Desdemonas parti, hr Morello Otellos och hr Söderman Jagos. Sedan d. 26 jan. samma år har operan icke, hvad vi kunna erinra oss, varit gifven här. Vid uppförandet i maj 1892 gästade åter frk. Oselio samt hr Lomberg såsom Jago, 1892 sjöng frk. Selma Ek såsom gäst Desdemonas och hr d'Andrade Jagos partier. Såsom Emilia uppträdde äfven frk. Sigrid Wolf.

Dramatiska teaterns personal kommer inom kort att uppträda på operan, liksom för tre år sedan. Det stycke som först skall gifvas är »En middommarnattsdröm» med Mendelssohns musik och rollbesättningen liksom förut, nämligen fru ar Bosse och Hansson, frk. Jansson, hrr Palme och Hansson etc. Hr Hultman efterträder hr Bäckström som Spole. Nästa program blir »Egmont» med Beethovens musik, då hr Palme utför titelrollen.

För 300:de gången gafs »Carmen» här d. 29 sistl. jan. Operan gafs för första gången i Stockholm d. 22 mars 1878, hade 10 år senare, den 26 april

1888," gifvits 100 gånger och 9 år senare, d. 2 april 1897 200 gånger.

Hufvudpartierna ha under de 25 år »Carmen» stått på Operans repertoar återgifvits af följande:

Carmen: fru Torsell, född Moe, frkn Niehoff, sed. fru Edling, Almati, sed. fru Rundberg, och Wolf, fru Jungstedt och frk. Edström. Följande gäster ha återgivit partiet: fruarna Trebelli och Lucca, frk. Oselio, sed. fru Björn Björnson och fru S. Arnoldson.

Don José: hrr Ödmann, Rundberg, Kloed (debut), Max Strandberg F. Brun, Bratbost, Morello, Nyblom (debut), Briesemeister och Nordqvist. Gäster: hrr Anthes, Sommer, Herold och Navál.

Toreadoren: hrr Janzon, Sewón, Lange, Jacobson, Forstén, Rosén, J. Örtengren, Nygren, O. Lejdström (debut), Fahlström, O. Johanson, Edberg, Uggla, Söderman, C. Lejdström (debut), Forsell och Wallgren. Gäst: hr Bottero.

Micaëla: frkn Sörling sed. fru Strandberg, Sommelius, sed. fru Bottero, Javette, Karlsohn och Lindegren, fru Heintz, frkn Kragballe och Fernquist sed. fru Bartels (debut), fru Forsell och fröken Lykseth. Som gäst: miss Lilian Eldée.

Vi meddela här äfven den fullständiga rollbesättningen vid operans första och 300:e uppförande:

Don José hr Ödmann—hr Ödmann, Toreadoren hr Janzon—hr Wallgren, Smugglarhövdingen hr Ohlson—hr Ericson, Zuniga hr Håkansson—hr Söderman, Moralés hr Malmsjö—hr Mandahl, Remendado hr Henrikson—hr Henrikson, Carmen fru Torsell—fru Jungstedt, Micaëla mlle Söhrling—frk. Lykseth, Frasquita frk. Strandberg—frk. Lindegren, Mercedes frk. Niehoff—frk. Hulting.

Musikaliska akademien höll d. 29 jan. under ordförandeskap af vice preses, justitierådet K. Silfverstolpe, ordinarie månadssammankomst. Till innehafvare af det för innevarande år lediga Jenny Linds-stipendium utsågs violoncellisten Bror Pettersson. Till lärare i instrumentering och komposition efter hofkapellmästare Jos. Dente, hvilken beviljats begärdt afsked, utsågs tonsättare Hugo Alfvén, och beviljades hr Alfvén, såsom fortfarande innehafvare af förra året utdelade Jenny Linds-stipendium, fyra månaders tjänstledighet. Vidare förordnades kammarmusikus Ernst Ellberg att såsom vikarie under samma tid upprätthålla tjänsten. Samtliga under förra terminen tjänstgörande extra, biträdande och vikarie- rande lärare förordnades äfven för innevarande termin, hvarjämte akademien, som för musikärlärekandidater infört profkurser i sågundervisning vid folkskolorna, uppdrog åt sånglärarinnan vid normalskolan för flickor fröken Anna Bergström att leda och öfvervaka dessa kurser.

En enkel hyllning beredd prostens *Richard Norén* i Torstuna på hans födelsedag den 19 dennes af medlemmar i Sällskapet kyrkosångens vänner inom svenska kyrkan. Några af detta sällskaps ledamöter hade från skilda håll samlats i kafé Riche härstädes för att gifva ett lika hjärtligt som enkelt uttryck för den vördnad och tack, K. S. V. sedan länge känt sig manade att visa nu 56-årige jubilaren. Vid tillfället tillkännagafs ock, att man hade i beredskap en minnesgåfva såsom ett syn-, hör- och kännbart uttryck däraf, att man mera allmänt börjat förstå och uppskatta hans oegennyttiga sträfvan för den äkta kyrkliga musikens och sångens höjande i vårt land, hvilkas främste målsman och förkämpe han varit, allt sedan Kyrkosångens vänner centralkommitté för 10 år sedan stiftades. Denna gåfva bestod i en dyrbarare kammarorgel af Skandinaviska orgelfabrikens välkända tillverkning. Efter ett par timmars angenämt samkväm på Riche ledsagades hedersgästen till nämnda orgelfabrik för att taga i betraktande det vackra instrumentet och afpröfva dess underbart sköna klangfärger och rika resurser. På den högresta ornamenteringen var inristadt: »Till Richard Norén af medlemmar i K. S. V. 1913/103.»

Franz Navál kommer att i Musikal. akademiens stora sal gifva 3 abonue- ments-romansaftnar, 25 febr. (Schubert och Schumann), 5 mars (Brahms m. fl.) och 15 mars (Blandadt program). — Hr Navál lär vid detta nya besök hos oss äfven komma att uppträda å operan.

F. d. Åbo bataljons musikkår, 24 man under kapellm. K. T. Lindéns ledning, har från d. 10 jan. uppträdt i Berns' salong. Denna musikkår förvärfvade sig här i våras stora sympatier för sitt goda samspel, sin för hornblåsare ovanligt rena intonation och sin fina nyansering.

Fru Jennie Norelli, den i Amerika bosatta svenska sångkonstnärinnan, kommer att konserterä här i dessa dagar efter att nyligen ha sjungit i Norge. Hennes fädernamen är Norelius och hon har gjort sina sångstudier vid Musikaliska akademien samt i Paris för Delle Sedie, Criticos m. fl.

Grefvinn. Aina Mannerheims, den framstående finska sångerskans, konsert lär komma att ega rum här d. 18 febr. i Musikaliska akademien.

Fru Sigrid Arnoldson-Fischhof uppträdde d. 16 jan. för första gången såsom Ofelia i Ambroise Thomas' opera »Hamlet» i Petersburg samt blef därvid föremål för en varm hyllning. Efter vansinnighetsscenen blef sångerskan framkallad 15 gånger. Bil-

jettförsäljningen steg till öfver 18,000 kr. i svenskt mynt, meddelar Svenska telegrambyrån.

Wilhelm Stenhammar medverkade under förra månaden i Manchester vid en Hans Richter-Hallé-konsert, hvarvid han gjorde stor succés samt blef föremål för många inropningar.

Oskar Merikanto, den finske orgelvirtuosen, pianisten och komponisten, gaf d. 25 jan. under tillfällig vistelse i Västerås orgelkonsert i domkyrkan härstädes. I en snar framtid ämnar direktör Merikanto gifva en orgelkonsert i Stockholm under medverkan af orkester.

Göteborg. Ranfts lyriska sällskap har med januari månad slutat sejour- ren å Stora teatern och gjorde på sista dagarna en lyckad premiär med »Vagabonderna» ('Die Landstreicher'), operett i 3 akter af Brem & Lindau, musik af C. M. Ziehrer, bekant danskomponist. Jämte fortsatt uppförande af Suppés »Glada gossar», nyårspjesen »Prinsessa för en dag» och »Frihetsbröderna» har gifvits Ferd. Poise's gamla nätta 1-akts-operett »God natt, granne» (öfvers. af Fritz Arlberg). Folkteatern har denna tid gifvit »En söndag på Amager», enda musikpjesen. — D. 18 jan. upprepades frk. Elfr. Andréas förut omnämnda »folkvisafton». En »sago- och visafton», för små och »stora», gaf Sven Scholander d. 21 jan.

Från England har den ungerska violinvirtuosen Tivadar Nachez och pianisten frk. Mary Olson, af svensk börd, gjort en konsertturné till skandinaviska länderna och gåfvo d. 28 jan. en konsert här, hvarvid de tillsammans spelade Beethovens »Kreutzer-sonat» och Bruchs G moll-konsert. Hr N. utförde för öfrigt soli af Paganini och Schumann samt en egen komposition »Puszt» (op. 34 ny). Frk Olson spelade Toccata & fuga af Bach-Tausig, Wagner-Liszts: »Gästernas intåg» ur »Tannhäuser», samt stycken af Schumann och Chopin. »Nachez», säger en kritiker, »är en bekantskap att göra; han har en brillant teknik, stor ton och kan äfven spela vackert.» Frk. Olson skattas mycket högt som pianist.

Musikföreningen skall d. 31 ge sin 3:e kammarmusiksoaré med tillhjälp af Aulin-kvartetten. Denna har, allt i förening med hr Stenhammar, annonserat om »3 populära konserter» här under säsongen; den första ämnad att gifvas d. 2 februari.

Från våra grannland.

Kristiania jan 16—31. National-terns pjeser med musik har denna tid utgjorts af »Peer Gynt», »En sön-

dag på Amager», »En sommarnattsdröm», och »Røverne». 2 »Wagner-konserter» ha gifvits med biträde af fru Ellen Gulbranson och hr Carl Hagman. Den förstnämnda blef mycket firad och äfven hedrad med orkester-»touche». — Central-teatern har återupptagit den gamla pjesen, »Jorden rundt på 80 dagar» och äfven uppfört »Nitouche» med frk. Eklöf i titelrollen. — D. 17 jan. konserterade M:me Jennie Norelli, den svenska, i Amerika bosatta sångerskan (från Coventgarden i London, heter det å programmet), biträdd af tenoren Sigurd Hagman från Stockholm och pianisten J. Backer-Lunde. Fru N. sjöng på sin konsert bl. a. Aria ur »Hamlet» af Thomas och klockarian ur »Lakmé». — D. 24 gaf Hildur Andersen och Langes kvartett kammarmusiksoaré. Programmet var följande: 1 Tschai-kowsky: Pianotrio, Amoll; 1 Rob. Kahn: Lieder und Gesänge; 3 Beeth-oven: Stråkkvartett, C. dur, op. 59 n:r 3. — 2 konserter ha gifvits af sångerskan Adelheid Ott, och pianisten Martin Knutzen har föranstaltat en folkkonsert med biträdande af frk. Olivia Dahl och Klara Kloumann. — Musikforeningens 4:e konsert egde rum den 31 jan. under hr Holters ledning med biträde af pianisten frk. Tosta de Benici och Holters körförening. Programmet upptog: 1 R. Schumann: Symfoni, B dur; 2 Sinding: Pianokonsert med ork.; 3 Holter: Kantat för solo, kör och orkester.

Helsingfors jan. 16—31. Svenska teatern har liksom finska sedvanligt firat Zach. Topelius' minne genom att vid tiden för hans födelsedag (d. 14 jan.) uppföra hans skådespel »Regina von Emmeritz». Af pjäser med musik har förstnämnda teater dessutom gifvit »Rosenkind» och »Lilla helgonet», den finska Humperdincks sago-opera »Hans och Greta». Folkteatern har uteslutande haft »Engelbrecht och hans dalkarlar» på spellistan. D. 16 jan. gaf Maikki Järnefelt konsert, biträdd af sin man, komponisten Armas Järnefelt. Hon sjöng därvid Sieglindes berättelse ur »Valkyrian», sänger af Sibelius, Lalo, Chaminade, Liszt, Brahms och 7 af mannens kompositioner. Filharmoniska sällskapet har med sin orkester gifvit sin 6:te folkkonsert jämte de vanliga »populära» under dir. Kajanus' ledning. Fru Therese Hahl föranstaltade d. 21 jan. en konsert med biträde af grefvinnan Aina Mannerheim och en af konsertgifvarinnan inöfvad damkör. D. 24 gaf pianisten Joseph Sliwinski en konsert till förmån för de nödlidande i norra Finland. Helsingfors' Musikinstitut hade d. 26 jan. sin 8:de musikafton, hvars program upptog: Beethoven: Violoncell-sonat op. 102, Liszt: Rhapsodie n:r 11 och Campanella, Dvorak: Trio op. 65.

Köpenhamn. Jan. 16—31. Kungl. teatern har af pjäser med musik denna tid haft på spellistan »Saul och David», »Carmen», »Barberaren», »Romeo och Julia» samt baletten »Dans-divertissement ur »Trubaduren». Den 20 och 21 gäfvos »sångaftnar» af tenorsångaren G. Gedde, biträdd af frk. Ellen Beck och af Svend Ehlers jämte Thora Lund. D. 26 och 30 konserterade violinisten Tivadar Nachez och pianisten, frk. Mary Olson. Första konserten hade ungefär samma program, som deras ofvan nämnda Göteborgs-konsert, å den andra utförde hr Nachez Tartinis sonat med den s. k. »djäfvulsdrillen» och solosaker af Bach, Beethoven-Wieniawski, Walters »Preislied» och sin egen komposition »Pusztá» n:r 2. Fröken Olson spelade Schumanns »Karneval» och Wagner-Listzs Tannhäuser-transkription. D. 27 och 28 konserterade fru Pauline Giersing, biträdd af fru Christensen-Geelmyden samt konsertm. Anton Svendsen och fru Emma Holstein-Berg under medverkan af fru Agnes Adler och kapellmusikus Hoeberg. — Dansk Konsertforening hade d. 29 sin 2:a konsert med endast nyheter. Programmet upptog: 1 Holger Hagman: Stråkkvartett; 2 Fredrik Rung: »Caroline Mathilde», sångcykel; 3 Alfred Tofft: Sång; 4 Th. Otterström: Pianokvintett. Sista jan. gafs en »Aftonunderhållning» till förmån för kgl. teaterns underordnades pensionsfond. Vid denna medverkade fruar Joh. Brun och Krarup-Hansen, hrr Simonson, Herold m. fl.

Danska musiker, omkring 100, däribland flera med berömda namn, sammanträdde nyligen här för att bilda en allmän förening af danska tonkonstnärer. Det beslöts att föreningen skulle omfatta 3 själfständiga sektioner, en för kompositörer, en för instrumentister och en för sångkonstens idkare.

Från andra land.

Wien. En ny operett, »Der Lebemann», af Alex. Grünfeld gjorde nyligen vid premiären på Theater an der Wien stormande lycka. Libretton af hrr Ludv. Fischl och Alex. Landesberger säges vara mycket underhållande och musikens värde är för hvarje akt i stigande.

Berlin. En kammarmusik-soaré gafs här d. 19 jan. af frkn Bella Edwards och Eva Mudocci, bekanta här sedan förra säsongen. Deras spel säges ha lämnat ett fördelaktigt intryck. Soarén inleddes med Emil Sjögrens violinsonat op. 24, hvilken bedömes såsom mycket intressant och fick ett fulländadt utförande. Till slut gafs Griegs violinsonat op. 45 och dessutom Elegie (op. 61) af Sinding och Fantasi-stücke op. 39 af Lange-Müller.

Henri Marteau-kvartetten (hrr M., Reymond, Pahnke och Rehberg) har ock nyss konserterat här och eröfrat publikens gunst. En kvartett i fyra satser (A-moll, op. 6) af H. Marteau utfördes vid första konserten.

Budapest. Carl Goldmarks nya 5 akts-opera »Götz von Berlichingen» med text efter Goethe af A. M. Willner uppfördes för första gången d. 16 dec. å operahuset här och blef entusiastiskt mottagen. Genast efter den präktiga uvertyren brast en bifallsstorm lös, som tvang den i en loge tillbakadragne komponisten att träda fram och visa sin tacksamhet för hyllningen.

Dödsfall.

Planquette, Robert bekant operett-komponist, f. 1850, afled nyligen i Paris. Han har gjort sig mest känd genom sitt framstående verk »Cornévilles klockor» som vunnit stor spridning. En fullständigare nekrolog skall i nästa nummer meddelas.

Sjöstedt-Enjolras, Anna, altsångerska, f. 1856 i Hjo, afled d. 4 jan. i Paris. I slutet af 1870-talet studerade hon vid Musikaliska akademien först pianospel men ägnade sig sedan åt sångstudier med ledning af prof. Günther och Hj. Håkanson. Hon fortsatte sedan dessa i Paris för St. Yves Bax och Hustache och återkom till Stockholm för att debutera på operan, där hennes sköna, djupa altstämma och goda dramatiska förmåga vunno stora sympatier vid hennes uppträdande först såsom Azucena i »Trubaduren» sedan i »Profeten» (i slutet af 1880, om vi rätt minnas). Med sin milda, veka natur fann hon sig ej vid teaterlivet, hvarför hon reste åter till Paris där hon fortsatte studierna. 1882 reste hon till Argentina och upprättade, efter en konsertturné, ett sånginstitut i Buenos Ayres, hvilket blef mycket ansedt. År 1883 återvände hon till Paris och ingick nu äktenskap med mr Louis Enjolras, tjänsteman vid Paris' hospital, nu direktör för det storartade »Hospice d'Ivry et la fondation d'Heur», nära Paris. Fyra år senare gjorde hon en konserttur i Sverige jämte violinisten Paul Viardot och pianisten frk. Marie Wieck. En tilltagande sjuklighet hindrade vidare offentligt uppträdande. Paret Enjolras' vackra hem i Paris var en samlingsplats för konstens och musikens idkare. Bland de senare finner man den finska sångerskan Aino Achté och kompositören Saint-Saëns, på hvars rekommendation fru Enjolras blef utnämnd till »officier d'académie».

Å Svensk Musiktidnings Expedition,
Vallingatan 11, 2 tr., samt i bok- och
musikhandeln finnes till salu

Melodiska Minnesblad

4 Pianostycken — *Barcarolle. Ma-
zurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans
J. Huss. Pris 1 kr.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk
Musiktidning, flere årgångar, säljas billigt å
tidningens expedition

Vallingatan 11, 2 tr.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga,
erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å
expeditionen.

Kungliga Musikkonservatoriet i Leipzig.

Antagningspröfningen eger rum *Onsdag och Torsdag den 15 och 16 April
1903* kl. 9 till 12 f. m. Personlig anmälan till denna pröfning skall ske *Tisdagen den
14 April* å konservatoriets byrå. Undervisningen omfattar alla grenar af den musikaliska
konsten, nämligen: Piano, samtliga Bläs- och Stränginstrument, Orgel, Konsertsång och dra-
matisk opera-utbildning, Kammar-, Orkester- och Kyrklig musik samt Musikhistoria och Teori.

Prospekt på tyska, engelska och franska utlemnas gratis. Leipzig i Jan. 1903.

Direktionen för Kungl. Musikkonservatoriet

D:r RÖNTSCH.

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK

Kongl. Hofleverantör
GÖTEBORG
Etablerad 1843

Begagnade
instrument ta-
gas i utbyte.
Bekväma afbe-
telningsvilkor.

Den enda svenska Pianofabrik, som vid
mångfaldiga täflingar alltid erhållit hög-
sta priset.

Talrika intyg från
framstående
musici och
konstnärer.

GULD MEDALJ »för utmärkta flyglar och pianinos»

Göteborg 1891 Malmö 1896
Stockholm 1897

ensam bland svenska pianofabriker.
Inalles 21 första pris

A.-B. Skandinaviska Orgel- & Pianofabriken

(f. d. Skandinaviska Orgelfabriken)

Grundad 1865

rekommenderar sin
tillverkning af

Orglar

för kyrkor, skolor
och hemmen samt

Pianinon.

Obs! Uteslutande svensk tillverkning och följaktligen af utmärktaste
och solidaste beskaffenhet.

Priskurant på begäran. Alla förfrågningar besvaras omgående.

Utställning & kontor Mästersamuelsgatan 32, Stockholm.

Svensk Musiktidning

Nordiskt Musikblad. — 23:dje årgången. — För hvarje musikaliskt hem,

utgifves 1903 efter samma plan som förut, innehållande populär läs-
ning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc. Tidnin-
gen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kro-
nor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å Expedi-
tionen, Vallingatan 11, 2 tr., i bok- och musikhandeln, å posten
och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å posten.

N:o 1 innehåller porträtt af F. A. Frieberg och Arvid Ödmann (såsom Johan
af Leyden i »Profeten»); N:o 2 porträtt af Paula Lindberg, f. Frödin, och Anna Pet-
tersson Norrie.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn,
öfversatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, cloth-
band 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk,
gående i lagom hastighet och utan hopp
från det lättare till det svårare. Torde
vara den bästa pianoskola vi hittills haft
i Sverige. En ytterligare förtjänst hos
det verkligen vackra arbetet är att bear-
betaren förmått göra det så alltigenom
svenskt som det verkligen är.»

(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager
från J. G. Malmjö, Kongl. Hofleverantör,
S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P.
Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.
Utländska Pianinos: från G.
Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel
& Lechleiter.

Flyglar: fr. J. G. Malmjö, Steinweg
Nachf. m. fl. — Orglar: från Mason
& Hamlins världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Pettersson & C:o,
13 Malmiskilnadsgatan 13, Stockholm.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god tek-
nisk och verkligt musikalisk utbildning,
meddelas af undertecknad till moderat
pris. Anmälan kan äfven ske skrift-
ligen.

Mottagning kl. 9—10 f. m. och
4—5 e. m.

Vallingatan 11, 2 tr.

Frans J. Huss.

Innehåll: Camille Saint-Saëns (med por-
trätt). — »Simson och Delila», opera i 3 ak-
ter af Ferdinand Lemaire. Musiken af Ca-
mille Saint-Saëns. Textinnehåll. — Ny-rysk
salongsmusik II. — Musikbref från England
af Hildegard Werner. — Från scenen och
konsertsalen. — Musikutvisningar från hufvud-
staden och landsorten, från våra grannland
och andra land. — Dödsfall. — Annonser.